

စိတ်ကူးချီချီစာနုပညာ

ကမ္ဘာကျော် ဂျပန်ပုံပြင်များ မောင်ခေတ်ထွန်း မြန်မာပြန်

မိန်းမချောကလေးနှင့် ထူးဆန်းသော ကီမိုနို

တစ်ခါက ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာတွင် ရှိဟာကူ အမည်ရှိ တံငါသည် တစ်ဦးရှိလေ သည် ။ သူသည် နာမကျန်းဖြစ်နေသော အမေအိုကြီးအား ပြုစုစောင့်ရှောက်နေလေသည် ။ သူတို့ သား အမိသည် ‘မီအိုနို မတ်စုဘာရာ’ အမည်ရှိ ကမ်းခြေအစပ်ကလေးတွင် တဲကလေးထိုးကာ နေထိုင် ကြလေသည် ။ ပင်လယ်နားတွင် သူတို့ တဲကလေးတစ်လုံးသာ ထီးတည်းရှိလေသည် ။ ကမ်းခြေက လေးမှာ အလွန်လှပသည် ။ နူးညံ့သော သဲဖြူကြီးသည် ကြည်လင်သော ပင်လယ်ပြာကြီးထဲသို့ ဖြန့် ကား ထိုးဆင်းသွားသည် ။ နေ့အချိန်တွင် ပင်လယ်လှိုင်းလုံးကလေးများ သည် ကမ်းခြေသို့ ညင်သာ စွာ လိမ့်တက်လာလိုက်၊ ပင်လယ်ထဲသို့ လျှောဆင်းသွားလိုက်ဖြင့် စည်းချက်မှန်မှန် ယိမ်းကလျက်ရှိ သည် ။

ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် ထင်းရှူးပင်ကြီးများ သည် မြောက်မြားစွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိ သည် ။ စိမ်းမြသော ထင်းရှူးရွက်များမှာ နွေဦး၏ လေပြည်ထဲတွင် တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ခတ်နေကြသည် ။ ထင်းရှူးပင်ကြီးများ ၏ အနောက်ဘက်တွင် ကား မြင့်မားလှသည့် ဖူဂျီတောင်ကြီးသည် ကောင်းကင် ထဲသို့ ထိုးထွက်နေသည် ။ တောင်ထိပ်တွင် ဆီးနှင်းများ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသည် ။

ရှိဟာကူနှင့် သူ့မိခင်တို့ သည် သူတို့ ၏ သာယာလှပသော ကမ်းခြေ

ကလေးတွင် နေထိုင်ရ သည့်အတွက် အမြဲဂုဏ်ယူပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ။
သူတို့ သားအမိသည် အလွန်ဆင်းရဲကြသည်။ ။ ရိုဟာ ကူ၏ အမေသည်
အိပ်ရာထဲတွင် လဲနေသည် မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် သူတို့ သည် သဘာဝအတိုင်း လှပနေသော ဤနေရာတွင်
နေထိုင်ရသည် ကို ပျော်ရွှင် နေမိကြသည်။ ။

ရိုဟာကူသည် ရိုးသားသူဖြစ်သည်။ ။ အလုပ်ကို ကြိုးစားသူ ဖြစ်သည်
။

တစ်နေ့ နံနက်တွင် ရိုဟာကူသည် အရက်မကျင်းမီ အိပ်ရာမှ ထနေ
ကျအတိုင်း နိုးလာခဲ့သည်။ ။ ထို့နောက် သူသည် ပင်လယ်သို့ ငါးဖမ်းရန်

အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကမ်းခြေသို့ရောက်သော် သူသည် လှေကို ရေထဲသို့ တွန်းချလိုက်သည်။ နေသည် ဖူဂျီတောင်ထိပ်သို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ နေရောင်ကြောင့် တောင်ဆင်ခြေလျှောပေါ်ရှိ နှင်းဖြူများမှာ ပန်းရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ မကြာမီ ကောင်းကင်နှင့် ပင်လယ်ပြင်အပေါ် အလင်းရောင်များ ဖြာကျ လာပြီး နေရောင်ကြောင့် ကမ်းခြေသဲဖြူဖြူများ ပေါ်တွင် ရွှေရောင်များ တောက်လက်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

နံနက်ခင်း၏ လေပြည်ထဲတွင် အလင်းရောင်များ ယှက်ဖြာကျဆင်းလျက် ရှိနေသောကြောင့် ပင်လယ်ကမ်းခြေပေါ်ရှိ ကျောက်တုံးဖြူကလေးများ၊ သစ်ပင်များမှ သစ်ရွက်များကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရလေသည်။

နံနက်ခင်း၏ သာယာလှပသော အလှကို ရှုစားရင်း ရိဟာကူသည် လှေကိုလှော်ခတ်ပြီး နှင်းဖြူထဲဖြတ်ကာ ပင်လယ်ပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ နှင်းဖြူများ သည် ရေပြင်ပေါ်တွင် အုံ့ဆိုင်း နေဆဲရှိသေးသည်။

ထိုစဉ် သူသည် ရုတ်တရက် ကမ်းခြေတစ်နေရာတွင် ပေါက်ရောက်နေကြသော ထင်းရှူးပင် များကြားမှ ထူးဆန်းစွာ တောက်ပနေသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို တွေ့မြင်မိလေသည်။

‘ဘာပါလိမ့်၊ ခါတိုင်း မတွေ့ဖူးပါဘူး’ ဟု အံ့သြနေမိသည်။ သူသည် အရောင်တောက် နေသော အရာကို မည်သို့သော အရာဖြစ်သနည်းဟု သိချင်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် လှေကိုပြန် လှည့်ကာ ကမ်းခြေသို့ လျင်မြန်စွာ လှော်ခတ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ကမ်းခြေပေါ်သို့ ခြေချမိသည် နှင့် အလွန်မွှေးသော ပန်းရနံ့ကိုရပြီး တေးသီချင်းသံများကိုလည်း ကြားရ

တော့သည် ။

ရိုဟာကူက

‘ငါ အိပ်မက် မက်နေတာလား၊ ငါနိုးလာရင် ဒီကမ်းခြေပေါ်မှာ အခု တေးဂီတသံတွေကို ဘယ်လိုကြားနိုင်တော့မလဲ၊ ဒီလိုချို့မြဲတဲ့ ပန်းရနံ့ကို လည်း ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ပင်လယ်ကြီးနှင့် ထင်းရှူးပင်တွေက လွဲ လို့ ဒီမှာ ဘာမှ တွေ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါငါရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မှုသက်သက် သာ ဖြစ် ရမယ်’ တစ်ကိုယ်တည်း ပြောဆိုနေမိသည် ။ ထို့နောက် ရိုဟာ ကူသည် ထင်းရှူးကိုင်းပေါ်တွင် တောက်ပနေသော အရာဝတ္ထု ပစ္စည်း တစ်ခုကို တွေ့ရလေသည် ။ သူသည် ထင်းရှူးပင်ဆီသို့ တိုးကပ် သွားသ ည် ။ ထိုအခါ တောက်ပနေသော အရာဝတ္ထုမှာ ကီမိုနိုအဝတ်အစားတစ် ခု ဖြစ်နေသည် ကို တွေ့မြင်ရလေသည် ။ ကီမိုနိုလေးမှာ ပေါ့ပါးပြီး အ သားမှာ သိုးမွေးကဲ့သို့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းလှပေ သည် ။ အရောင်အသွေး ညက်ညော စိုပြည်လှပကာ နေရောင်ထဲတွင် အရောင်များ တောက်ပနေခြင်း ဖြစ်သည် ။

ရိုဟာကူသည် ကီမိုနိုအထည်အနီးသို့ တွားသွားကာ ထင်းရှူးပင်ဆီ သို့ရောက်သော် ထင်ရှူး ကိုင်းပေါ်မှ ကီမိုနိုအထည်ကလေးကို ညင်သာ စွာ ဆွဲယူ လိုက်လေသည် ။

‘ဒီကီမိုနိုလေးကို အိမ်ကို ယူသွားပြီး အမေ့ကို ပြရမယ်၊ အမေသာ ကီမိုနိုလေးကို တွေ့ရင် သိပ်အံ့ဩသွားမှာ ပဲ၊ ဒီကီမိုနိုဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလှဆုံး ကီမိုနို ဖြစ်ရမယ်’ ဟု တွေးမိကာ ဝမ်းသာ နေလေသည် ။

ထို့နောက် သူသည် ကီမိုနိုအထည်ကလေးကို ပိုက်ကာ အိမ်သို့ အပြေးပြန်လာခဲ့လေသည် ။ ထို အချိန်တွင် ရုတ်တရက် သူ့အားခေါ်လို က်သည့် အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်မိလေသည် ။ နူးညံ့သော အသံ ဖြစ်

သည် ။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး ခဏစောင့်ပါ တံငါသည် ’

ရီဟာကူသည် သူ့ကို ခေါ်သံကြောင့် ရပ်လိုက်ကာ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည် ။

ထိုအခါ သူ့အနောက်ဘက်တွင် မိန်းကလေးတစ်ဦး ရပ်နေသည် ကို တွေ့ရလေသည် ။ ရီဟာကူ သည် အံ့ဩတကြီးဖြင့် မိန်းကလေးကို ကြည့်နေမိသည် ။ သူ့တစ်သက်တာတွင် ဤမျှ ချောမောလှပ သော မိန်းကလေးမျိုးကို တစ်ခါမျှ မမြင်တွေ့ဖူးချေ။

မိန်းကလေးသည် သူ့ထံသို့ လျှောက်လှမ်းလာသည် ။ သူမကို ကြည့်ရသည် မှာ သံပေါ်တွင် ငြိမ့်ငြိမ့်ကလေး စီးမျောနေသည် ဟု ထင်ရသည် ။

မိန်းကလေးက သူ့အား -

‘ကျွန်မ ကီမိုနိုကို ပြန်ပေးပါလားရှင်၊ ဒါ ကျွန်မရဲ့ ဟာဂိုရိုမိုအရောင် တောက်လက်တဲ့ ကီမို နို့ ဖြစ်ပါတယ်။။ ဒီအထည်သာ မရှိရင် ကျွန်မ ကောင်းကင်ဘုံကို ပျံသန်းရောက်ရှိတော့မှာ မဟုတ် တော့ဘူး၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မကို ကီမိုနိုအထည်လေး ပြန်ပေးပါ၊ ကျွန်မ ကောင်းကင်ဘုံကို ပြန်မှ ဖြစ်ပါ့မယ်’ ဟူ၍ ငိုယိုကာ ပြောဆိုလေသည် ။

မိန်းကလေး၏ စကားကို ကြားသော် ရီဟာကူသည် မိန်းကလေးကို သနားသွားသည် ။ သို့ သော် ရီဟာကူသည် အလွန်လှပသော ကီမိုနိုအထည်ကိုမူ ပြန်မပေးလိုချေ။

ထို့ကြောင့် ရီဟာကူသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ မိန်းကလေးအား

‘ကျွန်ုပ်ကို ကီမိုနိုအတွက် တစ်ခုခု အစားပြန်ပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်

သင့် ဟာဂိုရိုမိုအထည်ကို ပြန်ပေးပါ့မယ်’ ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ။

သို့သော် မိန်းကလေးသည် ရိုဟာကူ၏ စကားကို ကြားသောအခါ အလွန်စိတ်မကောင်း ဖြစ် သွားလေသည် ။ ‘ကျွန်မမှာ ရှင့်ကို ပြန်ပေးဖို့ ဘာမှ မရှိပါဘူး’ ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ။

သို့သော် မိန်းကလေးသည် အကြံတစ်ခုကို ရရှိသွားဟန် တူ၏။ သူသည် ခေါင်းကိုမော့ကာ ပြုံးလိုက်ပြီး

‘အို တံငါသည် ၊ ရှင် ကျွန်မကို ကျွန်မရဲ့ ဟာဂိုရိုမိုပြန်ပေးမယ်ဆိုရင် ရှင်တို့ ကမ္ဘာမြေက လူ တွေ တစ်ခါမှ မကြားဖူးတဲ့ ၊ မမြင်ဖူးတဲ့ ကောင်းကင်ဘုံအကနှင့် ရှင့်ကို ကပြပါ့မယ်၊ အဲဒီအကဟာ ရှင့်ကို ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် ပျော်ရွှင်မှုတွေ ပေးပါလိမ့်မယ်’ ဟု ဆိုလေသည်။ ။

ရိုဟာကူသည် မိန်းကလေးက သူ့အား တစ်ပတ်ရိုက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်နေလေသည်။ ။ ထို့ ကြောင့်ရိုဟာကူသည် မိန်းကလေးအား

‘ကျွန်ုပ် သင့်ကို ဟာဂိုရိုမို ပြန်ပေးလိုက်ရင် သင်ဟာဂိုရိုမို ရရချင်း ပျံ ပြေးရင် ဘယ်နှယ် လုပ်မလဲ၊ ဒါဆို ကျွန်ုပ် ကောင်းကင်ဘုံအကကို မြင်တွေ့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး’ ဆိုလေသည်။ ။

ထိုအခါ မိန်းကလေးက...

‘ဒါမျိုး ကျွန်မ မလုပ်ပါဘူးလို့ ရှင့်ကို ကတိပေးပါတယ်၊ ကောင်းကင်ဘုံက ဘုံသားတွေဟာ ဘယ်သူမှ လိမ်မပြောကြပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ ဟာ အမှန်ကိုပဲ ပြောကြပါတယ်’ ဟု ပြန်ပြောသည်။ ။

ကောင်းကင်ဘုံမှ မိန်းကလေး စကားကြောင့် ရိုဟာကူသည် အတော်လေး ရှက်သွားလေ သည် ။ သူသည် နောက်ထပ် ဘာတစ်ခွန်းမျှ မပြောကြားတော့ဘဲ ကီမိုနိုကို မိန်းကလေးအား ပေးအပ် လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် သူ့ကတိအတိုင်း ကောင်းကင်ဘုံအကကို စတင် ကလေတော့သည်။ ။ ရီဟာ ကူသည် သူကမ်းခြေသို့ စတင် တက်လာစဉ် က ကြားရသော သာယာလှသည့် တေးဂီတသံကို ပြန် လည်ကြားရလေ သည်။ ။ တောက်ပသော အလင်းရောင် တစ်ခုသည် ကနေသော မိန်းက လေးပတ် လည်တွင် ထွန်းလင်းပေးလျက် ရှိသည်။ ။ ရီဟာကူသည် သူ နေ့စဉ် ငါးဖမ်းနေကျ ကမ်းခြေကလေး သည် အမှန်တကယ်မှ ဟုတ်ပါ လေစဟု ထင်မှတ်မှားနေမိသည်။ ။ အရာရာသည် ထူးဆန်းအံ့ဩစရာ ကောင်းနေသည်။ ။ ရီဟာကူသည် အလွန်ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်နေမိသည်။ ။

နောက်ဆုံး မိန်းကလေးသည် ကနေလျက်နှင့်ပင် လေထဲသို့ တဖြည်းဖြည်း ပျံတက်သွားလေ သည်။ ။

ထို့နောက် မိန်းကလေးက ရီဟာကူအား

‘ရီဟာကူ၊ ဘုရားသခင်က သင့်ကို ကောင်းချီးပေးပါစေ၊ သင့်ရဲ့ အိမ် မှာ ထာဝရငြိမ်းချမ်း သာယာပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလိုက်ပါတယ်’ ဟူ၍ နှုတ်ဆက် လိုက်လေသည်။ ။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားရင်း ရီဟာကူကို ပြုံးကြည့်နေသည်။ ။ ရီဟာကူ ကလည်း မိန်းကလေးကို မျက်စိတဆုံး ကြည့်နေမိသည်။ ။ နောက်ဆုံးမိန်းကလေးလည်း ရီဟာကူ မျက်စိအောက်မှ ပျောက်သွားလေသည်။ ။

ထို့နောက် ရီဟာကူသည် အိပ်မက်မှ လန့်နိုးသူကဲ့သို့ သူနဂိုအခြေအ နေသို့ ပြန်လည် ရောက် ရှိလာသည် ဟု ခံစားမိသည်။ ။ သူသည် ကမ်းခြေပေါ်တွင် ရပ်လျက် ရှိနေသည် ကို သတိရသွားသည်။ ။ နေမင်းကြီးသည် ပင်လယ်ထဲသို့ နစ်မြုပ်စပြုနေပြီး ညနေချိန်သို့ ရောက်

ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ မိန်းကလေးကလေးသည် ကိုကြည့်နေသည်မှာ တစ်နေကုန်အထိ ကြာခဲ့သည်ဆိုသည်ကို နားလည်သွားသည်။

ရီဟာကူသည် အိမ်သို့ အလျင်အမြန် ပြေးသွားသည်။ ညနေခင်းလေပြည်လေညင်းသည် အေးမြလှသည်။ သူသည် တစ်နေ့တာအချိန်ကို ဖြုန်းပစ်မိသည့်အတွက် အပြစ်ရှိသူကဲ့သို့ ခံစားနေမိသည်။ တစ်နေ့လုံး ငါးမဖမ်းရသေးချေ။ သို့သော် သူ့မိခင်အား သူ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အံ့ဩစရာ ကောင်းလှသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကိုမူ ပြောပြနိုင်မည်ဖြစ်၍ ဖြေသာသေးသည် ဟု အောက်မေ့နေမိသည်။

ရီဟာကူသည် ထင်းရှူးပင်များကြားမှ သူ့အိမ်ကလေးကို လှမ်းမြင်လိုက်ရာ များစွာအံ့ဩသွားလေသည်။ သူ့မိခင် အိမ်အပြင်ဘက်တွင် ရပ်ကာ သူ့ကိုစောင့်ကြိုလျက်ရှိနေသည်။ မိခင်အိုကြီးမှာ နာမကျန်းဖြစ်၍ အိပ်ရာထဲတွင် လဲနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ယခု သူ့မိခင်ကြီးကို ကျန်းကျန်း မာမာဖြင့် တွေ့ရ၍ သူ့မျက်စိကိုပင် သူမယုံတော့နိုင်အောင်ဖြစ်မိသည်။ မိခင်ကြီးသည် ရီဟာကူကို မြင်သော် ဝမ်းပန်းတသာဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာကာ ကြိုဆိုသည်။ မိခင်ကြီး၏ မျက်နှာမှာ ပီတိဖုံးလျက်ရှိသည်။

သူတို့သားအမိသည် အတူတကွ ထိုင်ကာစကားများ ပြောကြသည်။ ရီဟာကူက သူ့မိခင်အား သူတွေ့ခဲ့ရသော ကောင်းကင်ဘုံမှ ချောမောလှပသည့် မိန်းကလေးနှင့် အရောင်တောက်ပသည့် ကီမိုနိုအထည်ကလေးအကြောင်းကို ပြောပြသည်။ ထိုမိန်းကလေးသည် သူ့ကတိစကားကို တည်သည့် မိန်းကလေးဖြစ်သည်။ ယခု သူ့ကတိစကားအတိုင်း ရီဟာကူ၏ မိခင်ကြီးသည် အိပ်ရာမှ ထနိုင်ကာ လူကောင်းပကတိအတိုင်း ကျန်းမာနေပြီမဟုတ်ပါလော။ ထိုကြောင့် သူတို့သားအမိသည်

ကောင်းကင်ဘုံမှ မိန်းကလေးအား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူးတင်နေကြ
လေသည်။ ။

နောက်ပိုင်းတွင် ရိုဟာကူနှင့် သူမိခင်ကြီးတို့ သည် ထင်းရှူးပင်ကြား
ရှိ အိမ်ကလေးတွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ အသက်ထက်ဆုံး
နေထိုင်သွားကြလေသည်။ ။ အကယ်၍ သင်သည် ဂျပန်ပြည်ရှိ ‘မီဟိုနို မ
တ်စုဘာရာ’ ကမ်းခြေကလေးသို့ ရောက်ခဲ့လျှင် အရောင်တောက်လက်
နေသော ကောင်း ကောင်းကင်ဘုံမှ မိန်းကလေး၏ ကီမိုနိုအထည်ကလေးကို ချိ
တ်ထားသည့် ထင်းရှူးပင်ကလေးကို တွေ့ အောင်ရှာပါ။ ထိုကီမိုနို အထ
ည်ကလေးကိုတွေ့လျှင် သင်သည် အလွန်ကံကောင်းသောသူ ဖြစ်ပါ လိ
မ့်မည်။ ။

[Takashi Shimaoka ၏ Princess Moonlight and Other Stories, F
olk Tales From Japan စာအုပ်မှ The Shining Kimino]
